

M-69/2011. Álit 3. maí 2012.

Álit kærunefndar lausafjár- og þjónustukaupa

Hinn 3. maí 2012 gaf kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa svohljóðandi álit í málinu M-69/2011.

I Álitaefni og kröfugerð

Hinn 14. júlí 2011 bað X, hér eftir nefndur álitsbeiðandi, um álit kærunefndar lausafjár- og þjónustukaupa vegna kaupa á notaðri Suzuki bifreið af Y, hér eftir nefndur seljandi. Álitsbeiðandi segir að bíllinn hafi verið gallaður og krefst þess að seljandi taki þátt í viðgerðarkostnaði.

II Málsmeðferð kærunefndarinnar

Með bréfi, dags. hinn 20. júlí 2011 var seljanda gefinn kostur á andsvörum við álitsbeiðninni og var tveggja vikna frestur veittur til að skila þeim. Andsvör seljanda bárust nefndinni 2. ágúst. Hinn 7. nóvember voru álitsbeiðanda send andsvörin til upplýsinga og bent á heimild hans til að hafa uppi athugasemdir vegna andsvaranna.

III Málavextir og rökstuðningur álitsbeiðanda

Hinn 25. maí 2011 keypti álitsbeiðandi Suzuki Ignis bifreið árgerð 2001 af seljanda. Bifreiðin var ekin 206.000 km og kostaði kr. 250.000. Álitsbeiðandi segir að sér hafi verið lofaður bíll sem væri í góðu ástandi og ekkert þyrfti að gera fyrir nema ef vera skyldi útlitslega. Álitsbeiðandi segir að hinn 2. júní 2011, þegar hann hafði ekið bifreiðina samtals um 200 km, hafi bíllinn ofhitnað svo gufaði upp úr vélarlífinni. Hann hafði samband við aðila sem kom fram fyrir hönd seljanda við kaupsamninginn en hann kannan dist ekki við að bifreiðin hafi átt það til að ofhitna. Álitsbeiðandi segir að eftir ráðleggingar hafi hann fyrst látið skipta um vatnslás sem hafi kostað kr. 37.000. Þegar ljóst var að það dugði ekki til var ákveðið að skipta um vatnskassa fyrir kr. 30.000 þar sem sýnt þótti að tregða væri í honum. Álitsbeiðandi kveðst í kjölfarið á þessu hafa verið í sambandi við seljanda sem hafi samþykkt að taka á sig helming kostnaðar vegna viðgerðanna, þ.e. samtals kr. 33.500.

Þegar skipt hafði verið um vatnskassa leið ekki nema einn sólarhringur uns bifreiðin fór að ofhitna á ný. Þá var vélin þjöppumæld sem leiddi ekki af sér neitt athugavert við vélina. Var álitsbeiðanda þá tjáð að það eina sem eftir stæði væri heddpakningin og væri nánast öruggt úr því sem komið væri að ofhitnunin orsakaðist af henni. Þegar álitsbeiðandi segist hafa tilkynnt seljanda um þessa niðurstöðu segir álitsbeiðandi að seljandi hafi brugðist illa við og ekki viljað taka neinn þátt í viðgerðarkostnaði. Því sitji álitsbeiðandi uppi með viðgerðarkostnað upp á kr. 175.000.

Álitsbeiðandi segist frá upphafi hafa farið fram á að seljandi greiddi helming viðgerðarkostnaðarins þar sem um leyndan galla væri að ræða. Álitsbeiðandi segir ekki rétt hjá seljanda að hann hafi ekið um á bílnum meðan hann var að ofhitna. Þvert á móti hafi bifreiðin staðið kyrr í þrjár vikur og aldrei verið ekið þegar hitinn hafi farið yfir eðlilegt hitastig.

Meðfylgjandi álitsbeiðni er svohljóðandi yfirlýsing undirrituð af Z bifvélavirkja:

„Ég undirritaður tók að mér að skipta um vatnslás í Suzuki Ignis xx 000 fyrir X. Ástæða þess var að bíllinn var að hita sig hjá honum, en ekki var það meinid því bíllinn hitaði sig jafnt og áður. Var þá farið með bíllinn upp á A og þeir fengu vatnskassann til meðhöndlunar og sögðu svo vatnskassann eitthvað vera farinn að tregast því rennslið í gegnum hann var ekki fullkomid og var þá tekin sú ákvörðun að fá nýjan vatnskassa og setja í bíllinn. Það var einnig búið að fara með bíllinn upp á B og þjöppumældi C bíllinn og kom ekkert út úr þeirri mælingu. Nema enn hitar bíllinn sig og er þá ekki eftir neinn möguleiki annar en heddpakning. Var tekin sú ákvörðun að skipta um hana og fór ég í þá aðgerð“

Með öllum framangreindum rökum fer álitsbeiðandi fram á að seljandi taki þátt í viðgerðarkostnaði vegna galla á bifreiðinni.

IV

Andsvör seljanda

Seljandi segir að um viku eftir að kaupin áttu sér stað þann 25. maí hafi álitsbeiðandi hringt í D, sem sá um söluna fyrir hönd seljanda, og spurt hvort bíllinn hafi átt það til að ofhitna. Svo hafi ekki verið, bíllinn hafði aldrei verið til vandræða, hvorki með því að ofhitna né með öðru móti.

Seljandi segist næst hafa heyrt frá álitsbeiðanda hinn 20. júní en þá var búið að skipta um vatnslás og vatnskassa í bifreiðinni fyrir samtals kr. 67.000. Stuttu síðar talaði seljandi aftur við álitsbeiðanda í síma og vildi álitsbeiðandi að seljandi tæki helming kostnaðarins á sig. Seljandi segir það ekki rétt sem kemur fram í álitsbeiðni að hann hafi samþykkt það berum orðum. Hið rétta sé að hann hafi sagst ætla að taka það til skoðunar.

Viku síðar hefur álitsbeiðandi aftur samband og tilkynnir þá að heddpakningin sé ónýt og vill að seljandi borgi líka kostnað við þá viðgerð. Álitsbeiðandi segir að í milltíðinni hafi hann séð bifreiðinni lagt fyrir utan Skúlagötu (númer) með álitsbeiðanda innanborðs. Þá hafi hann heilsað upp á álitsbeiðanda sem hafi tilkynnt sér að bifreiðin haldi áfram að ofhitna þrátt fyrir viðgerðirnar sem framkvæmdar höfðu verið. Þá segir seljandi að vinur sinn D, sem sá um sölu bílsins, hafi einnig séð bifreiðinni ekið inn á bensínstöðvarplan í Breiðholti þar sem bifreiðin staðnæmdist í um 10 mínútur. Enginn hafi hins vegar stigið fæti úr bifreiðinni sem renni stoðum undir að þá hafi álitsbeiðandi einungis verið að kæla bifreiðina áður en hann hélt áfram fór sinni.

Seljandi hafnar allri skyldu um að taka þátt í viðgerðarkostnaði vegna bilunar í bifreiðinni. Hann segist aldrei hafa verið í vandræðum með bíllinn sem hefði þvert á móti reynst sér mjög vel. Seljandi segir að vatnslásar fari þegar þeir fari í gömlum og mikið eknum bílum. Það geti ekki verið leyndur galli ef slíkur hlutur gefi sig. Það sama eigi við um vatnskassa sem sagður var með tregðu. Seljandi segir ekkert óeðlilegt við að slík sé raunin í gömlum og mikið eknum bíl. Þá segir seljandi að heddpakning geti líka farið að gefa sig í gömlum og mikið eknum bíl, en auk þess geti hún farið þegar bifreiðinni er ekið þannig að hún ofhitnar oft.

Að lokum segir seljandi að hann hefði viljað eiga þann möguleika að gera sjálfur við þessa hluti ef honum bar á annað bord skylda til þess yfir höfuð. Þannig hefði hann getað metið sjálfur ástandið og nauðsyn á viðgerðum.

V

Niðurstaða kærunefndarinnar

Kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa telur að ágreiningur álitsbeiðanda og seljanda falli undir valdsvið nefndarinnar, sbr. III. kafla laga nr. 87/2006 um breytingu á lögum um lausafjárkaup, lögum um þjónustukaup og lögum um neytendakaup og 1. mgr. 7. gr. reglugerðar nr. 766/2006 um kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa. Ágreiningur málsaðila fellur undir lög um lausafjárkaup nr. 50/2000 (lkpl), sbr. 1. mgr. 1. gr. þeirra laga.

Í a-lið 2. mgr. 17. gr. lkpl. segir að ef annað leiði ekki af samningi skuli söluhlutur henta í þeim tilgangi sem sambærilegir hlutir eru venjulega notaðir til. Í 4. mgr. 17. gr. segir að söluhlutur teljist gallaður ef hann er ekki í samræmi við þær kröfur sem fram koma í 1. og 2. mgr. ákvæðisins. Í 1. mgr. 21. gr. kemur fram að við mat á því hvort söluhlutur sé gallaður skuli miðað við það tímamark þegar áhættan af söluhlut fluttist yfir til kaupanda, jafnvel þótt gallinn hafi ekki komið fram fyrr en síðar. Loks segir í 1. mgr. 13. gr. að áhættan flyst yfir til kaupanda þegar söluhlutur hefur verið afhentur í samræmi við ákvæði samnings eða í samræmi við ákvæði 6. eða 7. gr.

Meðal gagna málsins er skriflegur kaupsamningur aðila frá 25. maí 2011. Samkvæmt honum er ljóst að þegar kaupin eiga sér stað er bifreiðin meira en 10 ára gömul og ekin 209 þúsund km. Þegar rúm vika er frá kaupum byrja vandræði álitsbeiðanda með ofhitnun bifreiðarinnar. Um 2-3 vikum seinna lætur álitsbeiðandi seljanda vita að skipt hafi verið um vatnslás og vatnskassa. Viku síðar, þegar liðinn er um mánuður frá kaupunum, tjáir álitsbeiðandi seljanda að heddpakning sé ónýt og skipta þurfi um hana. Allt er þetta vegna ofhitnunar bifreiðarinnar sem seljandi segir að hafi ekki verið vandamál fyrir sölu á bifreiðinni.

Í kaupsamningi aðila staðfestir álitsbeiðandi með undirritun sinni að seljandi hafi vakið athygli hans á þeim rétti sínum að láta óháðan aðila meta ástand bílsins. Þá liggar fyrir að bifreiðin var mikið ekin og meira en 10 ára gömul og kaupverðið aðeins 250.000 kr. og gat álitsbeiðandi því ekki búist við að bifreiðin væri sem ný. Kærunefndin telur hins vegar að bilanir þær sem urðu á bifreiðinni á fyrstu vikum eftir kaup séu hins vegar það umfangsmiklar telja verði að ástand söluhlutar hafi verið til muna verra en kaupandi hafði ástæðu til að ætla miðað við kaupverð og atvik að öðru leyti. Því telur nefndin rétt að seljandi bifreiðarinnar veiti álitsbeiðanda afslátt af kaupverðinu. Í ljósi alls framangreinds telur nefndin rétt að ákvarða þann afslátt að fjárhæð 60.000 kr.

VI Álitsorð

Seljandi, Y, greiði álitsbeiðanda, X, 60.000 kr.

Áslaug Árnadóttir

Lárus M.K. Ólafsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir